

ved en forstærket indsats for, at kommunerne sørger for at få revalideret de mennesker, der godt kan arbejde, få dem bragt tilbage på arbejdspladserne, sørger for, at de kommer i arbejde igen, så man på den måde gør noget ved langtidssygdommen. I det omfang, der er et samspilsproblem mellem sygedagpenge og førtidspensionen, skal det løses i det udvalg, som et bredt flertal i Folketinget har nedsat netop for at se på de to former for indkomster.

Else Marie Mortensen (S):

Med dette forslag vil Enhedslisten angiveligt forbedre forholdene for sygemeldte pensionsansøgere. Det lyder jo sympatisk, og hvis sagen var så enkel, kunne man næsten fristes til at følge forslaget.

Vi har et sæt af love på det sociale område, der spiller sammen, og vi kan ikke foretage hurtige hovsabelsninger i den ene lov uden at se på effekten for og samspillet med de andre love.

Der var faktisk engang, hvor der principielt ikke var nogen tidsbegrænsning på sygedagpengeydelse. Det var ikke lykken for nogen. Kommunerne havde ganske vist en opfølgingsforpligtelse, men situationen var reelt, at pensionsansørgningerne lå og blev syltet i alle led. Der blev ikke foretaget ordentlige opfølgninger, og der blev ikke iværksat revalideringsforløb.

Det har aldrig været hensigten, at sygedagpenge skal fungere som et varigt forsørgelsesgrundlag.

Under den borgerlige regering i 1990 var vi med til at foretage to ændringer i denne sammenhæng. Den store forbedring var, at revalideringsydelsen blev ændret fra en behovsberegnet kontanthjælpssats til en revalideringsydelse på dagpengesats. Prisen var en etårs begrænsning i sygedagpengeloven med de undtagelser, som loven nu engang rummer. Det var både godt og skidt. Det var godt, fordi kommunerne strammede sygedagpengeopfølgningerne op og nedbragte sagsbehandlingstiderne i pensions-sager, og det var godt for revaliderende; men det var skidt for dem, der ikke klart opfyldte kriterierne for et revalideringsforløb, og som derfor endte i en passiv kontanthjælpssituation.

I Socialdemokratiet har vi på baggrund af mange års erfaringer den opfattelse, at det mest uværdige, vi overhovedet kan byde mennesker, er en ikkeindiceret passiv forsørgelse. Det gjorde vi op med i 1993, hvor vi tog det, jeg vil kalde

tigerspringet, som aktiveringsloven for bistandsklienter reelt er udtryk for:

Samlet kan vi i dag konstatere, at sagsbehandlingstiderne er nedbragt i pensionssager, at der foregår en bedre og hurtigere opfølgning i sygedagpengesager, og at der iværksættes ordentlige revaliderings- og aktiveringsforløb for kontanthjælpsmodtagere.

Vi mener, vi socialpolitisk bevæger os den rigtige vej, og på den baggrund vil Enhedslistens forslag være ren hovsapolitik lige nu.

Vi afviser forslaget.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Fru Else Marie Mortensen mener, at dette her er hovsapolitik. Det er det bestemt ikke. Formålet med det er meget gennemtænkt. Fru Else Marie Mortensen indledte i øvrigt med at sige, at hun næsten havde lyst til at støtte det. Jeg undrer mig sådan set over, hvorfor hun ikke bare siger: Vi fra Socialdemokratiets side støtter dette forslag, for sagen er jo, at det ikke er spørgsmålet om, hvorvidt vi mener, at der skal være en hurtigere sagsgang, sådan at folk får tilkendt deres pension, hvis det er det, de søger om. Nej, sagen er, at der er nogle, der bliver klemmt. Og det er muligt, at man har fået sat sagsbehandlingstiden ned, men der findes faktisk kommuner, som har en gennemsnitsbehandlingstid på over 11 måneder – op til 11,9 måneder – og det vil sige, at mere end en tredjedel af alle sager løber ud over den tidsfrist, som står i loven. Det synes vi ikke er rimeligt, og derfor har vi fremsat dette forslag, som sikrer, at folk ikke bliver økonomisk ramt. Hvis den tid, det tager at behandle sagen, skal sænkes, bør det klares på anden måde.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Det er jo kendt stof, vi har med at gøre, da Enhedslisten har kopieret SF's forslag, så det skal jeg tage mig af i min ordførertale.

Men jeg vil gerne sige lidt i anledning af den socialdemokratiske ordførers bemærkninger om, at denne ordning skulle være en fordel for modtagerne af sygedagpenge. Det er ganske enkelt ikke rigtigt. Der er mennesker, der kommer i klemme på grund af denne ordning, nemlig de mennesker, der har et fremadskridende sygdomsforløb, hvor det tager lang tid at klare pensionssituationen af, og som efter den situation ender på en bistandsberegning, der bety-